

Agropark als exportproduct

Om de groeiende wereldbevolking te kunnen blijven voeden, moet het beschikbare landbouwareaal efficiënter gebruikt worden. Aan de monding van de Yangtse in China wordt een agropark ontworpen, waar energiezuinige glastuinbouw en diervriendelijke veehouderij hand in hand gaan met verwerking, handel en de logistieke afwikkeling. Mede dankzij Wageningse kennis.

In de plannen voor Greenport Shanghai wordt de mest van de veehouderij vergist in het centrale energiebedrijf. De elektriciteit, warmte en kooldioxide die dat oplevert, kunnen weer terug naar de glastuinbouw en viskwekerijen. Korte aan- en afvoerlijnen maken de transportkosten minimaal. Dat dieren niet van de ene naar de andere plek hoeven, minimaliseert ook de kans op dierziekten. Bij de start van de wereldtentoonstelling in mei 2010 moet ook Greenport Shanghai open zijn. Peter Smeets van Wageningen UR en TransForum, het innovatieprogramma voor de ontwikkeling van duurzame landbouw, ziet het Chinese project uitstralen naar andere landen. In India staan vergelijkbare plannen op stapel, waaronder één van de Indian Farmers and Fertilizer Cooperation. India, China en andere *emerging economies* kunnen volgens Smeets ook een sprong maken die in Nederland moeilijk is. Hier lopen nieuwe plannen nog steeds aan tegen de regelgeving die uitgaat van het idee dat landbouw een rurale activiteit is, en agroparken dus thuishoren in het landelijk gebied. Terwijl uit oogpunt van efficiënt ruimtegebruik de beste plek voor een agropark in Nederland misschien wel de haven van Rotterdam kan zijn. "Landen als China en India kunnen leren van onze fouten", constateert Smeets. En dat doen ze ook, met gebruikmaking van de kennis van Nederlandse wetenschappers, producenten, handel en verwerkers.

Kennis

De Wageningse kennis die wordt ingezet bij de agroparken is zeer breed. Dat gaat van systeemontwikkeling in de stallen- en kassenbouw tot agrologistiek en stedenbouw. Ook onderzoeksresultaten rond de verwerking van restproducten in de energievoorziening, ontwikkeling van diervriendelijke duurzame houderijsystemen, ontwikkeling van logistieke processen, en de verbetering van kassen worden voor de plannen gebruikt. Wageningen UR werkt in dit project samen met het Nederlandse bedrijfsleven en de overheid. Smeets: "Heel veel kennis in Nederland zit in de hoofden van mensen in het midden- en kleinbedrijf, de kern van onze agrologistiek.

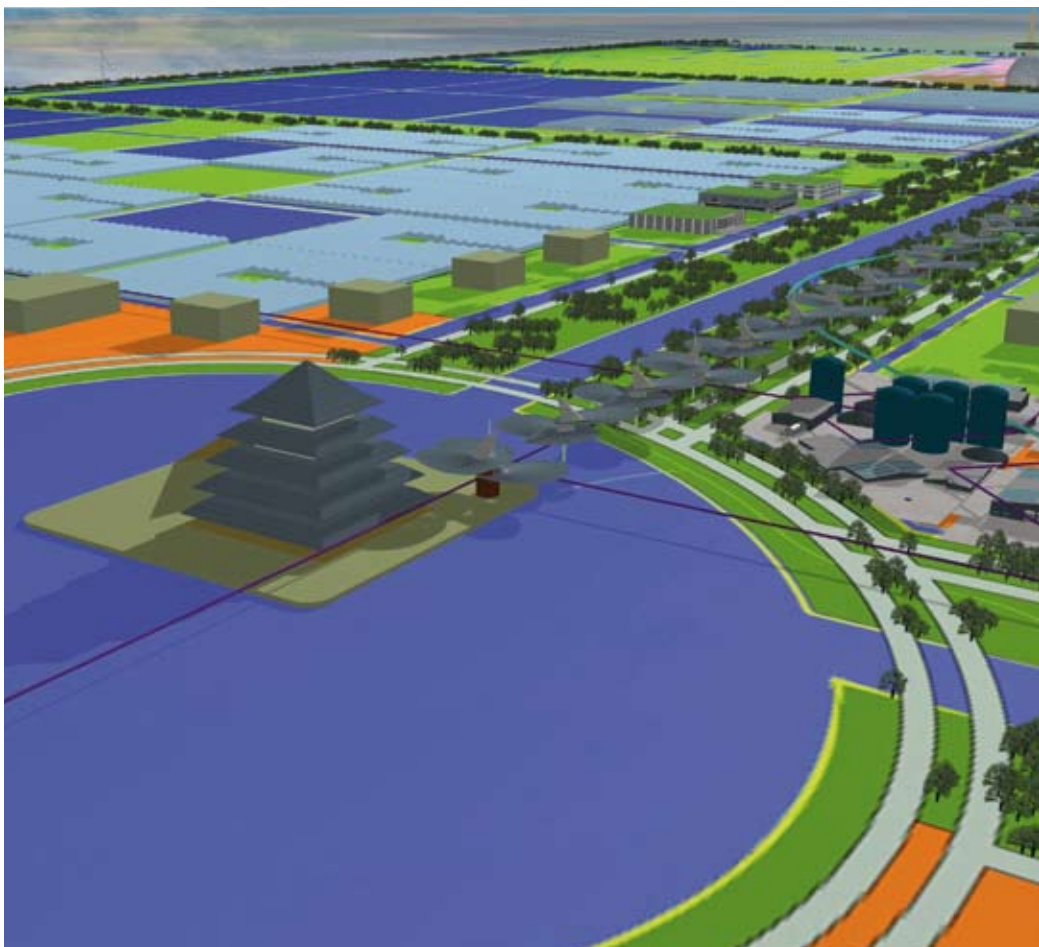
Wij kunnen heel goed een vers product op tijd bij de consument krijgen. In India gaat veertig procent van de oogst verloren tussen producent en consument. Indiërs staan er echt van te kijken als ze in een consolidatiecentrum als Freshpark Venlo zien hoe grote bulkstromen razendsnel worden bewerkt en herverdeeld naar de fijnmazige structuur van supermarkten en speciaalzaken in het Ruhrgebied."

Trots

De buitenlandse projecten vragen veel kennis van de lokale omstandigheden. Je kunt niet zomaar een Nederlands systeem verhuizen naar China. Regen opvangen als gietwater in kassen bijvoorbeeld kan in Nederland profijtbaar zijn, maar niet in China, waar de regen

zuur is door zwaveluitstotende kolencentrales. Minstens zo belangrijk is kennis van de cultuur. Indiërs en Chinezen snappen volgens Smeets niet dat Nederlanders met hun 'doe maar gewoon dan doe je gek genoeg' mentaliteit niet trots zijn op wat ze hebben bereikt. Als iets goed is, moet je dat ook vertellen, constateert Smeets. "Ik kan nu zeggen dat Wageningen het goed doet, omdat Chinezen en Indiërs dat zeggen."

Cluster	Ketens en agrologistiek
Informatie:	www.greenportshanghai.com
Contact:	Peter.Smeets@wur.nl 0317 - 48 16 75

Impressie van de centrale pagode van Greenport Shanghai, die Nederlandse en Chinese deskundigen samen hebben ontworpen.